

[Miljøministeren]

tvivl om, at subsidier til mejeriprodukter øger afsætningen. Hovedbegrundelsen for sådanne ordninger er af økonomisk karakter. De ernæringsmæssige overvejelser har i bedste fald haft en beskednen og ret tilfældig rolle. Det er en vigtig opgave for en ernæringspolitik at sikre, at de ernæringsmæssige overvejelser på en systematisk måde bliver inddraget i beslutningsgrundlaget, når der sker ændringer i afgift og subsidier på levnedsmiddelområdet. Kun på den måde kan man sikre, at der bliver sammenhæng i det offentlige arbejde. Det må jo ikke være sådan, at indsatsen i én sektor modvirker indsatsen i en anden.

Der er mange grupper i befolkningen, som er ude af stand til at skaffe sig selv en sund kost. Det offentlige har et ansvar for disse borgere, og i denne forbindelse er bespingsordninger et vigtigt virkemiddel. Den offentlige forplejning udgør i dag en stor sektor, og den vil sikkert vokse, efterhånden som en stadig større del af befolkningen bliver pensionister. Det er også en udgiftskrævende sektor: omkostningerne var i 1980 omkring 5 mia kr. Man kan imidlertid ikke forbedre ernæringen i den offentlige sektor uden at komme ind på madens kvalitet, økonomien og teknologien i køkkenet. Der er i dag stort behov for rådgivnings-, udviklings- og afprøvningsarbejder i forbindelse med disse områder. Man løser desværre ikke den slags problemer alene ved at næringsdeklare institutionspakninger. Statens levnedsmiddelinstitut har sammen med repræsentanter for ejerne af sygehuse og plejehjem, dvs. amter og kommuner, dannet en arbejdsgruppe om offentlig forplejning. Gruppen udarbejder bl.a. et forslag til en overordnet forplejningspolitik, der vil indgå som en naturlig del af en ernæringspolitik.

Hvis en ernæringspolitik skal føres ud i livet, er det vigtigt, at den er bakked op af videnskab og forskning. Befolkningen skal have tillid til den officielle ernæringsvejledning, og det offentlige beslutninger og handlinger må bygge på et solidt grundlag.

Visse områder af ernæringsforskningen bør derfor fremmes, specielt sådanne, som har med sundhedsfremme, sygdomsforebyggelse og forbedring af kostvaner at gøre. Statens levnedsmiddelinstitut har taget initiativ til en landsdækkende kostundersøgelse, som skal tilvejebringe oplysning om, hvem der

spiser hvad i Danmark. Disse grundlæggende oplysninger eksisterer ikke i dag. Det er forudsætningen for, at man kan gøre en effektiv indsats inden for ernæringsområdet. Vi undersøger i øjeblikket mulighederne for finansiering af denne undersøgelse.

Endvidere har en arbejdsgruppe under undervisningsministeriet netop udarbejdet en rapport, »Dansk ernæringsforskning, status og fremtid«, som indeholder et sæt anbefalinger om styrkelse af forskningsindsatsen på området. Bl.a. foreslås det at oprette et ernæringsforskningsinstitut, som også kan varetage koordineringer af den eksisterende forskning. Rapporten er offentliggjort og til rådighed for udvalgsarbejdet. Undervisningsministeriet undersøger for øjeblikket, hvordan anbefalingerne kan føres ud i praksis. Også her er jeg enig med forslagsstillerne og kan altså henvise til, at initiativer på forskningsområdet er langt fremme.

Jeg mener ikke, at gennemførelse af en ernæringspolitik kræver en masse ny lovgivning og nye reguleringer. Ernæringsområdet egner sig ikke til den slags ting. Der bliver ikke tale om at tvinge folk til at spise en bestemt kost, men ernæringsspørgsmål skal i fremtiden indgå mere aktivt i grundlaget for vore beslutninger og handlinger. Ernæringsundervisning, -oplysning og -forskning skal styrkes. Det offentlige skal gå i spidsen og sørge for, at den offentlige forplejning bliver et ernæringsmæssigt mønstereksempel for befolkningen. Når det offentlige griber ind i priserne på føde- og drikkevarer med afgift eller subsidier, skal de ernæringsmæssige konsekvenser overvejes. Hvis man sætter aktivt ind på disse og lignende områder, kan man nå lige så langt som med en lovgivning, der hverken vil blive forstået eller accepteret af befolkningen.

Som jeg indledningsvis nævnte, er der tale om et stort og vanskeligt område, vi skal tage op. Jeg ser frem til en grundig drøftelse af de mange emner, en ernæringspolitik omfatter. De beslutninger, folketetinget tager i denne sag, vil få en meget stor betydning for udviklingen i vort samfund.

Finn Jørgensen (KF):

Alt for ofte har vi i radio og fjernsyn eller gennem andre medier hørt om, at det nu er sundt eller usundt at spise dette eller hint, og